

VRBECKÝ

ZPRAVODAJ

"Hvězd jasných na domy
se navěšují světla,
v mlh bílé průlomy
a v okna mrazem zkvětlá.
A teď, teď andělé
se na bílé snášejí střechy,
zář nebes na čele,
zpěv zpívají míru a těchy."

Antonín Sova

prosinec 2025

MŠ - Hry v měsíci září

MŠ - Poznáváme přírodu

MŠ - Halloween

MŠ - Hry v měsíci září

ZŠ - Den prvňáků a patronů

ZŠ - Sběrání odpadků po Vrbici - projekt 72 hodin - ruku na to!

ZŠ - Halloweenská angličtina u třetáků

ZŠ - Hudební program Škola rytmu

Úvodní slovo starosty

Konec adventu a čas Vánoc - čas na zklidnění

Vánoce a konec roku mám moc rád. Sice si čas před nimi komplikujeme mnohdy nesmyslnými termíny, které si společnost za léta vymyslela a ruku na srdce – mnohdy zbytečně. Takže před Vánoce a před Novým rokem musí mít všichni všechno vyfakturované, uzavřené a narozpočtované, doma musíme nakřečkovat jídlo, dárky a díky tomu absolvovat šílené davy v shopping parcích, nebo fronty v Balíkovnách, Zásilkovnách, nebo se rozčilovat, že kurýři nestačí doručovat, protože stejné telecí nápad jako já, měly tisíce dalších.

Letos jsem se rozhodl ty činnosti, které jdou a jsou opravdu nepříjemné, udělat dopředu. Slibuji si od toho, že nebudu kolem sebe šířit stresové

napětí a neusnu vyčerpáním v šest večer. Vánoce hodlám provonět něčím neodolatelně dobrým, chci zažít neopakovatelnou atmosféru v kostele, zhlédnout alespoň některé jedinečné a romantické pohádky a i na muziku dojde. Co kdybyste se přidali? Rozhodně to přispěje kreativě a práce pak víc naplňuje a jde víc od ruky.

Přeji Vám požehnané svátky a v novém roce 2026 hodně zdraví a Božího požehnání. No a klasika na závěr – to ostatní si šikovný Vrbečák umí zajistit sám.

Tomáš Bilek. Vaš starosta

Setkání seniorů

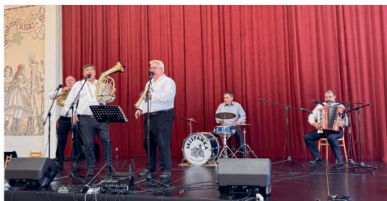
Podzimní setkání seniorů přineslo do kulturního domu milou a přátelskou atmosféru, i když se konalo ve stejné neděli jako slavná Velká Pardubická, která odčerpala část návštěvníků. Přesto se sešla početná skupina místních obyvatel, kteří přišli strávit příjemné říjnové odpoledne ve společnosti svých blízkých i sousedů. Hudební doprovod zajistila oblíbená Sklepanka a už od prvních tónů bylo jasné, že nálada bude po celou dobu skvělá.

Program zpestřil dětský pěvecký sbor Zpěváček ze základní školy. Zpěváčci potěšili seniory i rodiče písněmi z oblíbených pohádek. Jejich vystoupení vniklo akci hřejivou a dojemnou atmosféru, která se nesla celým sálem. O sladké pohoštění se postarala děvčata z kuchyně mateřské školy – jejich koláče mizely ze stolů rychlostí blesku. K nim se podávalo výborné víno místního vinaře Leoše Horáka, jež krásně doplnilo celé odpoledne. Zajištění zvuku měl na starosti pan starosta, kterému stejně jako všem, kdo pomohli s organizací, patří velké poděkování.

Podzimní setkání seniorů tak nebylo jen příjemným společenským zážitkem, ale také připomínkou, jak důležité je vážit si starší

generace. Ke stáří bychom měli mít úctu, naslouchat jejich prožitkům i radám a dávat najevo, že mezi námi mají své pevné a nezastupitelné místo.

Mgr. Markéta Veverková, místostarostka

Stano Markovič

Je mi smutno. Jeden úterní podvečer jsem obdržel smutný telefonát – svou pozemskou pouť zakončil Stano Markovič. Dovolte mi, abych na něj krátce vzpomněl.

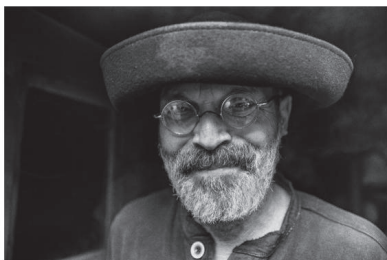
Když jsem před více než dvaceti lety došel na Vrbici a poprvé vstoupil do vrbeckého kostela, učarovala mne strohost a čistota. Dokonce jsem si chvíli myslel, že je kostel evangelický – do této myšlenky mi ale nezapadali svatí, svččená voda a další vymoženosti nás katolíků. OK, takže katolický, a co je tohle? Mé oko spočinulo na křížové cestě. Dnes už vím, že jsem nebyl ani první a ani zdaleka poslední. „To dělal Stano Markovič z Martina“, někdo utrousil a to bylo vše, ani několik let dál jsem se nic moc extra nového nedozvěděl.

Čas kvapem běžel a já se s mými blízkými a stejné ujetými začal kostelem a jeho postupnou rekonstrukcí zabývat a žít. Došla doba, kdy došlo na první rekonstrukci křížové cesty. V té době jsme uzavřeli partnerství s obcí Veličina u Dolného Kubína, a při jedné návštěvě jsem starostu Dana Lauru požádal, jestli by mi v Martině nepomohl najít Stana Markoviče. Popsal jsem mu jen pár věcí, které jsem o něm věděl a nekládal do toho téměř žádnou naději. Dojel jsem domů a cinkla mi zpráva s kontaktem. Pak už to vzalo rychlé obrátky a domlouvání co, kdy, kde a jak...

Stana jsem poprvé uviděl na nádraží v Bratislavě. Měl na sobě něco zeleného, vlněný kabát, klobouček, který k němu neodmyslitelně patřil, přes rameno usárnu a futrál s fujarou. A jeje, ovčák, asi budu muset dlouho větrat auto, pomyslel jsem si. Byl to přesně jeden z těch momentů, kdy člověk nemá dát na první dojem a už vůbec ne mít nějaké předsudky. Dnes se za tyto myšlenky stydím. Podali

jsem si ruce, objali se, jak je na Slovensku zvykem, a já jsem po pár minutách pochopil, že nejen, že nebudu muset větrat, ale že Stano neskutečně voní životem a je dobrota sama.

Stano nad křížovou cestou spráskl rukama a řekl, že ji zatím jen zakonzervuje, nicméně v budoucnu bude chtít určitě větší zásah. O ten se po letech postarala Olga Piperová, která křížovou cestu odborně zrestaurovala.

Stano došel na Vrbici v osmdesátých letech jako kamarád svého spolubojovníka z vojny Karla Satorii. Právě s ním vymysleli koncept naší křížové cesty. Ale i s ním byly styky Stana přerušeny. Snad všichni rádi chystáme překvapení, tím spíš když vymyslíme něco, co nás nestojí finance, ale čas a kus sebe. Jednou jsme s Luďkem Petráskem a Vaškem Hasíkem dovezli na Dobříš právě jedno velké překvapení, a to Stana Markoviče. Až tam jsme se začali dozvídat, jaké vylomeniny spolu v rámci obrany socialistické vlasti ti dva vyváděli.

Další kapitolou našeho společného (myslím tím vrbeckého) příběhu je fujara. Fujarou začíná Václav Hasík každou „Rybovku“. Pro mne je to pokaždé moment, kdy se tají dech. Tu první zanechal Stano Karlovi a poté vrbečákům právě v osmdesátých letech. Patřila tak nějak ke křížové cestě. Když ji Stano po letech zahlídl pro něj vcelku v zuboženém stavu, protože my houby víme, jak se o fujaru starat, spráskl nad ní ruce se slovy, že nechápe, jak se na to může hrát. Stano doporučil dát stávající fujaru do muzea a při další návštěvě opět měl přes rameno futrál s fujarou – tentokrát s fujarou pro Vrbici. Je na ní krásné věnování – „Moje Vrbici, S.M. 2016“. Teď mne jen napadá, futrál si odvezl, holomek jeden.

Dalším dějstvím je svatý Jiljí a s ním spojeno několik krásných setkání se Stanem. S myšlenkou nového oltářního obrazu nebo řezby jsme se začali zabývat při přípravě rekonstrukce interiéru kostela. Bylo po dlouhých diskuzích rozhodnuto, že to musí být právě Jiljí. S nápadem oslovit Stana přišli tehdy architekti Hana a Milan Nytrovi a to včetně nápadu nechat Stanovi volnou ruku. Stano tehdy navrhl lipové dřevo, které na Valašsku zajistil dnes už bohužel také nebohý Josef Fojtášek, výborný kamarád Jožky Bukovského. Po přepravě na Slovensko, putovalo ještě dřevo do sušárny na Veličnou a pak ještě asi dva roky uzrávalo u Stana ve stodole. Pak proběhlo ještě několik dalších schůzek v Turčianských Kľačanech. Docela si živě pamatuji setkání, kdy se nad Jiljím vedla polemika, jestli suk pod okem nechat, nebo zaretušovat. Otec Tomáš tehdy rozhodl, že se nic retušovat nebude. Rozhodnutí se zapilo dobrou hrůškovicí a bylo to. Mimochodem – bylo nás tam víc a těmi štamprlkami hrůškovice byl Jiljí posetý, škoda, že jsem tehdy řídil.

Stano miloval přírodu a zvířata – měl slepičky, kozy, ovce, koně, francouzského buldočka a spoustu koček. Nejedl maso a zastával názor, že u něj zvířata umírají přirozenou smrtí. Byl prvním vegetariánem, u kterého jsem uvěřil, že je skálopevně přesvědčen, proč to tak dělá. Navíc mi nevyčítal obědový steak, prostě borec.

Děkuji Pánu Bohu za to, že připltl Vrbice do cesty Stana. Stano byl dobrý chlap, kamarád. Jednou třeba spolu probereme, co jsme ještě nestačili probrat a jednou si třeba i vysvětlíme, co jsme si nestačili vysvětlit. Po Josefu Zahradníkově odešla další osobnost, která jedinečně ovlivnila tvář vrbeckého kostela.

Na závěr – Stanův vzkaz napsaný na rubu ochranné ruce našeho Jiljího: "Nech nad tebou sv. Jiljí drží ochrannou ruku, moje milá Vrbice, S.M. 2020".

Tomáš Bilek. Váš starosta

21 let života

Musím se k něčemu přiznat. Díky mým aktivitám a práci jsem přesunul čtení knih zejména na čas dovolených, na Vánoce či Velikonoce – v tom si ze mne příklad rozhodně neberte, protože počet mnou přečtených knih ve srovnání s minulostí je žalostný. Letos jsem byl příjemně donucen udělat výjimku. Dostal jsem milé pozvání na křest knihy. Absolutně jsem nevěděl, co mě čeká a byl jsem mile překvapen. Autorka je z Vrbsice, tudíž kniha je také vrbecká a já jsem tedy dnes znovu začtený. Jmenuje se 21 let života a autorkou je Adriana Pazderková. Dovolil jsem si s ní udělat krátký rozhovor, zde je:

Co Tě přimělo vůbec k napsání knihy?

Já jsem již v roce 2020 začala psát svůj blog, kde jsem chtěla díky mému životnímu příběhu inspirovat a motivovat ostatní lidi. Po nějaké době mně začaly chodit zprávy a nápady, abych to sepsala do knihy. Zprvu jsem se tomu bránila, že není čas, že mám jiné povinnosti atd., ale poté začal lockdown a všichni jsme byli zavření doma, tudíž rázem nastal ten správný čas na sepsání. Knihu jsem tedy začala psát v roce 2021, proto i ten název. Psala jsem to asi 3 roky. Když jsem chtěla knihu samonákladově vydat a první výtisky věnovat rodině, stala se v rodině nešťastná událost, která mě zastavila. V květnu 2025 jsem dostala nabídku od nakladatelství Backstage Books knihu vydat.

Křest knihy byl pro mne velkým zážitkem. Jak Tě napadl koncept toho křestu a jak jsi přišla ke kmotrům knihy?

S Tomášem Klusem se známe už asi 10 let. Když jsem ještě byla na vozíčku, celou dobu mi nevědomě hrozně pomáhal. Takže Tomáš byla jasná volba. Poprosila jsem jej i o napsání předmluvy a rovnou jej požádala, jestli by mi to nedojel pokřtít a samozřejmě něco zahrát. Říkal, že byl hodně poctěný a s radostí toto pozvání přijal. Další kmotrou byla zakladatelka dobročinné organizace „Dnes pomáhám“ Petra Pachlová z Brna. Její organizace adresně pomáhá handicapovaným dětem. Petra je velice laskavá a troufám si říct, náš vztah přerostl v přátelství.

Takže jsem ji tam vyloženě chtěla mít. Další kmotrou byla zpěvačka Debby, která ale bohužel těsně před křtem onemocněla. Knihu pokřtila dodatečně jen mezi námi. Chtěla, aby celou akci odmoderoval můj kamarád Miloš Fiala, frontman kapely YES BROTHERS, se kterým jsem se poznala také asi před deseti lety na jedné akci, kde jsem přednášela.

Kdo je tzv. „cílovka“?

Cílím na lidi, kteří se ocitli v podobné situaci jako tenkrát já. Chtěla bych jim ukázat, že takovou životní změnou život nekončí, je třeba jít dál a bojovat. Takže bych ale ráda oslovila i zdravé lidi, kteří řeší mnohdy hlouposti a mají mnohdy zbytečné splíny. Chci jim ukázat, že osud mnohdy umí zamíchat karty docela jinak.

Studuješ obor sociální práce? Ovlivnil Tvůj příběh výběr oboru?

Určitě ovlivnil. Ale vždycky jsem chtěla pomáhat lidem. Původně jsem se chtěla věnovat medicíně a to neurologii a je paradox, že jsem skončila na druhé straně. Po nemoci jsem měla velmi zúžené možnosti, zejména u oborů, které vyžadují přesnou motoriku apod., a rozhodla jsem se pomáhat psychicky.

Kniha je na světě, pro Ty, kteří znají Tvůj příběh – pro ty, je to o to více osobitější, kde je možno knihu pořídit?

Knihu je možno zakoupit u nás doma na Vrbsci, ve Květině v Bořeticích, v květinářství Huszárová v Brně a pozor přijde novinka, nově také na obecním úřadě na Vrbsci. Jinak je kniha k dispozici i v knižních distribucích Knihy Dobrovský a v LUXOR.

Kniha může být ideálním dárkem k Vánocům pod stromček – třeba tím čtenáře Vrbecký a přátelé Vrbsce inspirujeme. Otázka na závěr. Máš ráda Vánoce a jak je trávíš?

Vánoce mám ráda, vždycky jsme je trávili doma v rodinném kruhu, což se ale bohužel před rokem změnilo. Od té doby se snažíme trávit Vánoce spolu mimo domov.

Ráda bych popřála všem krásné a pohodové Vánoce. Važte si toho, že se rodina může o Vánocích zase sejít.

Rozhovor vedl Tomáš Bilek

Kulinářské okénko

S příchodem adventu se naše domovy plní vůní skořice, ořechů a perníku. A protože bez sladkého by svátky nebyly úplné, mám pro vás recept na Perníkovou babku – voňavou, nadýchanou dobrotu, která se rozplyne na jazyku. Nezvyklá kombinace perníku, ořechů a rumu dodá pečivu zvláštní, sváteční nádech a směle může konkurovat tradiční vánoce na snídani.

Perník je velmi starobylé pečivo, jehož historie sahá až do starého Egypta. Název pochází pravděpodobně ze slova „peprník“ – tedy pepřný, kořeněný. Slovem „pepř“ se běžně označovalo všechno exotické koření, včetně skořice, hřebíčku a anýzu, které tvoří základ perníkové směsi koření. „Babka“ je jiným slovem bábovka, tedy převážně sladké pečivo pečené ve formě různého tvaru.

Perníková babka:

těsto: 125 ml mléka

10 g droždí

40 g krupicového cukru

1 vajíčko

275 g hladké mouky

40 g rozpuštěného másla

1 lžička strouhané citronové kůry

špetka soli

náplň: 100 g mletých vlašských ořechů

120 g perníku na strouhání

70 g krupicového cukru

1 lžička perníkového koření

4 lžíce rumu

115 g změkčelého másla

30 g sekaných ořechů na posypání

sirup: 50 ml vody

20 g cukru

3 lžíce rumu

Nejdříve nastartujeme kvásek – do lehce ohřátého mléka rozdrobíme droždí, přidáme lžičku cukru a necháme vzejít kvásek asi 10 minut. Mezitím v míse smícháme sypké suroviny, vlijeme připravený kvásek a pak přidáváme ostatní suroviny, nakonec máslo. Vypracujeme hladké vláčné těsto, které se nelepí na mísu. Těsto je potřeba důkladně zpracovat alespoň 10 minut, nejlépe to umí robot, ale jde to i ručně. Mísu s hotovým těstem přikryjeme fólií a necháme odpočívat v ledničce alespoň 6 hodin nebo klidně i přes noc. Je lepší nechat kynout těsto v ledničce, protože pak se lépe zpracovává při smotávání babky a má nadýchanější strukturu. Pokud jsme nedočkaví, můžeme nechat těsto kynout klasicky na teplém místě, dokud nezdvojnásobí svůj objem.

Připravíme si náplň a sirup. Smícháme mleté ořechy, jemně nastrohaný perník, cukr, koření a rum a se změklym máslem vytvoříme kompaktní hmotu, aby se dala natřít na těsto.

Sekané ořechy si necháme na posypání babky před pečením.

Na sirup si svaříme vodu s cukrem a rumem. Jakmile tekutina dosáhne bodu varu, vaříme ještě alespoň 3 minuty, až sirup mírně zhoustne a pak necháme vychladnout.

Po vykynutí těsto vyválíme na obdélník o rozměrech cca 35 x 55 cm. (Čím větší, tím lepší, protože se do babky dostane víc náplně a bude i vizuálně hezčí). Celou plochu potřeme náplní až ke krajům. Placku pevně zarolujeme tak, aby vznikl

35 cm dlouhý váleček a ten celý podélně rozřízneme ostrým nožem. Vzniklé půlky přes sebe volně překládáme tak, aby byl řez vždy nahore. Cop přeneseme do hranaté formy na biskupský chlebiček, kterou jsme buď vymazali máslem nebo vystlali pečicím papírem. Posypeme sekanými ořechy a necháme na teplém místě vykynout asi 1 hodinu.

Po vykynutí pečeme v troubě na 170-180 °C asi 35-40 minut. Hotovou babku ještě horkou polejeme sirupem a necháme ji vychladnout na mřížce.

Babku krájíme až po úplném vychladnutí, jinak se bude rozpadat.

Názorný fotopostup příkládám k receptu. Postup se zdá být složitý, ale výsledná chuť stojí za to!

A až nastanou dlouhé sváteční večery, zkuste Zelňáky – křupavé placky z kysaného zelí a škvarků. Existuje spousta receptů na Zelňáky a my máme rádi právě tyhle křupavé. Tak vyzkoušejte i vy.

Zelňáky:

500g kysaného zelí

250 g polohrubé mouky

120 g sádla

80 g škvarků nakrájených nejmenno

1 vejce

drcený kmín

sůl, pepř

Zelí si zcedíme a vymačkáme šťávu. Do misky si odvážíme mouku, přidáme jemně nasekané škvarky, měkké sádlo, pokrájené zelí, sůl, pepř, kmín a nakonec vejčko. Důkladně promícháme nejdřív vařečkou a pak rukama.

Na plech vyložený pečicím papírem lžící roztíráme tenké vrstvičky těsta. Můžeme také těsto vyválet a vykrájet kolečka nebo čtverečky, ale pokud je chceme mít křupavé, rozetřeme na plech do co nejtenčí vrstvy.

Pečeme na 200 °C asi 20 minut dozlatova.

Dobrou chuť!

Pomozte nám ušetřit

Již jsem to několikrát zmiňoval – od roku 2010 nám na obci přibýlo a bohužel stále přibývá administrativy navíc – začal se účetně odepisovat majetek, počet projektů je několikanásobný, počet dotací je několikanásobný, počet zaměstnanců se zvýšil, provozujeme kanalizaci a ČOV, stali jsme se plátcí DPH, znásobil se počet úkonů přenesené státní působnosti a začali jsme provozovat Poštu Partner. Každá vláda napříč politickým spektrem od ODS, přes SOCDEM po ANO slibovala, že administrativu zjednoduší, odbrěmení, apod. Do toho jsme zvýšili počet kulturních aktivit a podporu spolků, což je pro společenské, kulturní a komunitní vyžití v obci naprosto zásadní. Kritik v trendách a nátláku, v jedné ruce lahvač, v druhé cigárko a na rtech informace, že všechno je na h...o, kterého opravdu vidíte jen ve vratech domu, ne na žádné akci – ten naši dědinu rozhodně nevytrhne. Přesto všechno se snažíme administrativu obecního úřadu (nikoliv pošty) zvládnout pořad ve třech lidech – starosta, účetní, referent.

Ale jsou drobnosti, na které není potřeba vynakládat zvlášť zvýšené úsilí, ani peníze, a přitom ušetřit spoustu peněz, času, nervů a energie.

1) Platěte prosím závazky včas – poplatky, stočné apod. Většina z nás to tak dělá, ale hrstka lidí a řekněme si na rovinu – téměř pořád ti samí plátcí (resp. neplatiči), téměř pořád ty stejné a mnohdy stejně trapné výmluvy. Stojí nás to telefonáty, výzvy, evidence. Ten čas bychom mohli rozhodně raději věnovat něčemu smysluplnému.

2) Kdo můžete, nechte si prosím posílat faktury apod. elektronicky emailem, nebo datovou schránkou – tisk navíc, obálky a roznos, případně poštovní poplatky (standardní dopis dnes stojí 31,- Kč.) – je to vcelku balík peněz, taktéž platba převodem je daleko jednodušší než na pokladně – máme jisté limity v držení hotovosti – takže odvozy do banky apod. nám zabírají taktéž nemálo času.

3) Stočné jednou za kvartál, nebo jednou za rok? Kdo jste alespoň trochu finančně gramotní, zvažte prosím změnu na jednou za rok – ušetříme tím troje faktury, troje obálky, troje účtování, troje roznosy a u již zmíněných expertů troje vymáhání. Ono to prostě naskáče – asi 200 domácností platí právě jednou za kvartál – jednalo by se logicky o úsporu o šestistech úkonech. Upozorňuji, že roční platba za stočné je účtována až ve čtvrtém kvartále – platí

se tedy zpětně, nikoliv dopředu – neděláte tímto obci banku. Argument, že je to hodně peněz najednou – i staří lidé se selským rozumem a se základním vzděláním a rozhodně ne s horentními příjmy jsou si schopni rozvrhnout své možnosti a v pohodě si na to odložit – buď nejedou nadoraz, nebo si to prostě odkládají do hrníčku – třeba.

4) Svoz tříděného odpadu – zde máme velké rezervy. Vrbece provozuje doslova odpadový Mercedes – neznám obec, která by měla pytlový svoz jednou týdně. Nikdo se tím pádem nemůže vymlouvat, že nemá doma prostor na to třídit. Ti, co i přesto tak nečiní, by si měli uvědomit, že porušují zákon. Nicméně při samotném svozu jsme zaregistrovali tři nešvary:

a) Láhve někteří nenachystají do přepravek, vratných tašek nebo bedýnek – prostě vyskládají třeba třicet lahví na zem a pracovníci pak doslova téměř po kusech musí nanosit na svozový vůz, místo aby vysypali bedýnku a tu nechali na místě na další použití.

b) V pytlích je nutné separovat každý druh odpadu zvlášť, zvlášť plast, zvlášť kovy, zvlášť elektrospotřebiče. Prosím vše v jednom pytlí opravdu NE! Stojí nás to hodně času.

c) pytlový svoz nezahrnuje svoz velkoobjemového nebo směsného odpadu – od toho je otevřený sběrný dvůr – opravdu málokde je otevřený třikrát týdně. Záměrně směsný odpad necháváme na místě, ať si to dotyční uvědomí.

Dále máme velkou prosbu, vystavujte pytle před dům až v pondělí ráno, nebo v neděli pozdě večer.

5) Rodiče, zkuste si někdy zjistit, jak se Vaše ratolesti chovají, když je nemáte pod dohledem – vyhazování odpadků všude (zejména sólo), které pak pořád dokola uklízíme a sbíráme. Ničení zeleně nebo herních prvků – kamerový systém naštěstí pár hříšníků odhalil – ale kamery nejsou všude. Respektování základních pravidel bohužel dělá některým dětem velké problémy. Je to hlavně o nastavení zmíněných pravidel a mohu potvrdit, že dvě až tři učitelky zvládnou s přehledem na zahradě padesát dětí, ale jedna matka nezvládne zdaleka ani jedno nebo dvě. Buď se zaobírá mobilním telefonem, nebo více maminek vede širokou diskuzi. Tento fakt vysledovaly obě paní

ředitelky. Opravy a úklid nám opět zabere spoustu času, který můžeme věnovat jinde.

Zkusme se tedy společně zamyslet, jestli by se nám prostým uvědoměním a neděláním některých

nelogických věcí, či úpravou plateb nepodařilo snížit už tak přebujelou byrokraci a uspořít peníze nebo čas, který úředníci nasměrují jiným směrem ku prospěchu obce.

Tomáš Bilek, Váš starosta

Co má společného Augsburg a Vrbičice?

Augsburg je historické, univerzitní a diecézní město v Bavorsku, vládního obvodu Švábsko, jehož dávná historie sahá až do dob antiky. Má asi 300 tisíc obyvatel. Město je protkáno důmyslným vodo hospodářským systémem kanálů, fontán, vodojemů a elektráren, a tento systém je zapsán na seznam světového dědictví Unesco.

Relativně blízko sebe v rámci krásné procházky v centru se nachází Katedrála Navštívení Panny Marie, Bazilika sv. Oldřicha a Afry, systém domů Fuggerei, což by se dalo nazvat dnešním pohledem jako sociální bydlení s tím rozdílem, že tento projekt funguje již od 16. století – ano, pořád funguje a je zároveň i muzeem.

toto jméno slyšeli?

Ano, je to možné, John Pawson je totiž mimo jiné autorem Kláštera trapistů v Novém Dvoře u Toužimi. I toto místo rozhodlo, proč si farníci od sv. Mořice vybrali právě Johna Pawsona. John Pawson získával část svých zkušeností v Japonsku. Jeho návrhy mají neskutečný cit pro jednoduchost, čistotu, střídmost, vypíchnutí podstatného, účelnost nebo citlivá práce se světlem.

26. února 1944 po zásahu bombou

Kostel sv. Mořice v Augsburgu se pyšní dlouhou historií, která započala v roce 1019 jako hrobka biskupa Bruna. Během staletí byl kostel několikrát přestavěn a po zničení ve druhé světové válce

Barokní kostel sv. Mořice v roce 1906

Hlavním cílem, proč jsme ale do Augsburgu zamířili, byla z vnějšku vcelku nenápadná stavba, zapadající do městské zástavby – a sice kostel sv. Mořice.

Současná podoba kostela sv. Mořice v Augsburgu byla jednou z inspirací návrhu rekonstrukce interiéru kostela sv. Jiljí na Vrbičici. Za sebe mohou říct, že tento kostel mne velmi okouzlil. Podařilo se nám zajistit si průvodkyni, která byla přímo u tvorby a opravy kostela a jejíž výklad byl zajímavý.

Autorem návrhu dnešní podoby kostela je John Pawson – britský architekt a designér. Že jste už

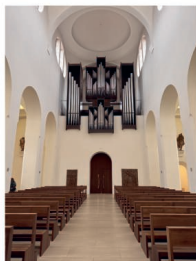

Kostel sv. Mořice po roce 1949

prošel zjednodušenou obnovou v letech 1946–1950. Zásadní rekonstrukce se dočkal až v letech 2008–2013. John Pawson tehdy prohlásil, že britská bomba rozbila kostel a že je symbolické, že právě Angličan ten kostel bude opravovat.

Hlavní myšlenka rekonstrukce je uvědomění si toho, co je v kostele podstatné – a to je Boží slovo. Všechno ostatní, co by mohlo rozptylovat, je buď upozaděno, nebo vysunuto z lodi, nebo prostě v tom kostele není. Dominantou liturgického prostoru je socha Ježíše vítězného od George Petela z roku 1632. Říká se, že tento autor raději tvořil Ježíše vítězného, než Ježíše na kříži. Při naší soukromé prohlídce jsme mohli jít takřka všude, do kaplí, ke svatostánku, prostě kamkoliv, s výjimkou prostoru sochy – zde se s velkou úctou maximálně uklízí, nebo opravují světla.

Kostel sv. Mořice dnes

Jednoduchost spočívá také ve výběru materiálů – čistý štuk, portugalský vápenc, dub, onyx, jednoduché subtilní kovové prvky – moc dalších materiálů byste v kostele nenašli. Kromě Krista vítězného jsou všechny sochy z lodi vystrčeny do ústraní, původní křížová cesta se již do kostela nevrátila. Květinová výzdoba v kostele je opravdu velmi velmi střídmá.

Kaple se svatým křížem

Mariánská kaple

Kostel má tři jednoduché kaple – symbolicky přes kostel naproti sobě kapli s křtitelnicí a kapli se svatým křížem. Na druhé straně se nachází mariánská kaple se stříbrnou sochou Madony a úžasně uklidňující jsou také prostory sakristie a zpovědnice – je ovšem známo, že na západ od nás kolegové katolíci zpověď moc neřeší.

Socha Ježíše vítězného

Za zmínku stojí také dřevěné sochy svatých vysunuté mimo loď a dvojce varhany – jedny běžně používané v prostoru presbytáře a jedny opravdu monumentální na choře.

Kostel úzce sousedí s několika budovami, které tvoří Moritzpunkt – komunitní prostory, prostory pro práci s mládeží, seniory, prostě na co si vzpomenete. Pripomínám, že Augsburg má 300 tisíc obyvatel.

Křtitelnice

Svatostánek

Možná byste si řekli, že kostel a prostory mohou působit chladně, ale vězte, opak je pravdou. Autorovi se opravdu povedlo, že farníci se soustředí na to podstatné. Vězte, že absolvovat mši ve svatém Mořici, byl pro mne velký zážitek, byť jsem rozuměl velmi málo, neboť má němčina je dost mizerná. Budete-li mít někdy cestu do Bavorska, nezapomeňte nevynechat Augsburg a po katedrále a bazilice je kostel sv. Mořice rozhodně úžasně místo k modlitbě nebo k zamyšlení.

Tomáš Bilek, Váš starosta

KNIHOVNA VRBICE

Milí sousedé,

říká se, že vesnický život odjakživa stál na třech pilířích: kostele, hospodě a škole. My věříme, že knihovna může být tím čtvrtým pilířem – syntézou těch předchozích: místem vzdělávání, setkávání i trochu té společenské „hospody“.

Naše knihovna byla vždy vedena s péčí a láskou k lidem i knihám. Covidová doba ale změnila naše zvyky – mnozí si odvykli chodit mezi lidi a knihovna ztratila část svého někdejšího ruchu. Přesto zůstala otevřená a udržela si své místo v obci. Nyní nastal čas znovu ji naplnit životem.

Díky finanční podpoře obce i Výměnnému fondu se daří rychle a výrazně obměňovat knižní fond. Na policích se objevují nové tituly, které osloví různě čtenáře – od předškolních dětí přes mládež až po seniory. Knihy, které si celé roky nikdo nepůjčoval, jsme vyřadili a poslali do Knihobotu (internetový antikvariát), abychom za peníze získané z prodeje koupili knihy, o které bude skutečný zájem. Abychom vybrali co nejlépe, přikládáme k tomuto číslu Zpravodaje dotazník, do něhož můžete napsat své tipy nejen na konkrétní knihy a spisovatele, ale také na ostatní činnosti, které by mohly v rámci knihovny fungovat – pokud o ně bude zájem.

Jak jsem právě zmínil, knihovna není jen o knihách. Už teď je živým místem klub deskových her „Kalubhex“, který se schází každý pátek od 18 do 21 hodin.

Na tomto místě musím říct, že Kalubhex se za necelý rok své existence zavedl velmi dobře a schází se nás už poměrně ucelená sestava. Někdo přijde téměř každý pátek, někdo občas. Tento deskoherní klub nebyl prvoplánově

zamýšlen jako klub pro děti – hraní stolních her už dávno není jen dětskou záležitostí – ale jako klub pro nadšené dospělé hráče poměrně složitých a sofistikovaných her.

To ovšem neznamená, že děti nejsou vítány. Naopak: pokud děti přijdou v doprovodu dospělého, který si s nimi zahraje některou z her v knihovně, nebo si přinesou vlastní, klub naplní svůj účel. Přijďte se zahrát, pobavit se a potkat sousedy. A kdo dává přednost samotným knihám, může dorazit o něco dříve – knihovna je otevřená každý pátek od 15.30 do 18 hodin.

Budoucnost knihovny záleží na nás všech. Pokud ji společně znovu prodchneme životem, stane se ještě důležitější součástí našeho komunitního života. Jestliže se podaří knihovnu znovu naplnit lidmi, můžeme uvažovat i o rozšíření otevírací doby. Přijďte – pro knihu, na kávu nebo jen tak, na kus řeči. A to nemyslím jen s osobou knihovníka; knihovna může být opět místem sousedského setkávání – jen se u toho nebude čepovat pivo. Pokud přijdete s malými dětmi, je tu herna, kde se děti zabaví, zatímco si dospělí vypijí svou kávu nebo čaj a proberou, co mají na srdci.

Knihovna tu čeká na Vás.

Za knihovnu Pavel Sedláček

Keraminka v CVČ Kalubáček

Pondělní keramické odpoledne je tento rok opět v provozu. Partička zkušených žen, pro které je být s hlinou odpočinkem i realizací v jednom, se schází v keramické dílně a pod rukama jim vznikají výrobky jejich srdcím blízké. V říjnu vytvářely výrobky na vánoční jarmark, teď už tvoří pro sebe, jak se jim zlíbí a ještě se při tom zasmějí a odhodí starosti běžných dní...

Projekt je financován z krajských dotací Jihomoravského kraje.

Lenka Kočková

jihomoravský kraj

Vináři Vrbice

Po stopách opičky Emilky 2025 v dřívějším termínu

Vlastně asi málokdo tuší, kde se vzalo jméno naší maskotky opičky Emilky. Chtěli jsme naši podzimní ochutnávku mladých vín situovat po sv. Martinovi a termín akce navázat právě na svátek opičky ze rčení „Na Vrbicu pro opicu“, a tak jsme hledali, kdo slaví svátek v posledním listopadovém týdnu. Vlastně to mohla být Mahulena, Cecílie, Romana nebo Alžběta..., ale nám padla do oka Emílie, která má svátek 24. listopadu.

Letos jsme ale sklepy otevřeli o dva týdny dřív a důvody pro přesun termínu byly hned dva:

Tím prvním byl kalendář akcí v okolních obcích, ve kterém byla o víkendu 8.-9. listopadu pomyslná díra. Ten druhý byl pro nás „vrbečáky“ důležitější – na víkend, na který by připadlo slavení svátku naší maskotky byl naplánován Předadventní koncert Kamínku. A tomu jsme s radostí ustoupili.

Ukázalo se, že změna termínu nebyla vůbec na škodu. Zájem veřejnosti byl větší než v předchozích letech – poprvé jsme naplnili kapacitu akce, kterou máme kvůli „velikosti“ vrbeckých sklepů omezenou na 600 návštěvníků. Inu, představte si, že budou padat trakaře a všichni se budou chtít někam schovat... Ale počasí nám přálo,

až na drobný deštěk bylo příjemně a dalo se být i venku. A protože i příští rok bude koncert Kamínku o „Emilkovském“ víkendu, posunuli jsme termín konání podzimních otevřených sklepů 2026 na 7. a 8. listopad. Opičku Emilku kvůli tomu asi přejmenovávat nebudeme. Ti z vás, kteří jste sáhli po kalendáři, ale možná tušíte, kde se vzal kozel Bohdan, na kterém si návštěvníci mohli vyzkoušet dojení... ovšem samozřejmě, že z jeho vemene u nás neteče mléko.

Za Vináře Vrbice Lenka Machovská

Farnost Vrbice

Vánoční bohoslužby

24. 12. 2025 ve 22:00	Štědrý den
25. 12. 2025 v 9:30	Boží hod vánoční - žehnání dětem
26. 12. 2025 v 9:30	Svátek sv. Štěpána - mše za muže a chlapce, požehnání mužům
28. 12. 2025 v 9:30	Svátek svaté rodiny
30. 12. 2025	15:00 - 18:00 Adorační den
	18:00 Vánoční mše na poděkování
1. 1. 2026 v 9:30	Slavnost Matky Boží Panny Marie - mše za ženy a dívky, požehnání ženám
4. 1. 2026 v 9:30	Slavnost Zjevení Páně - žehnání vody, křídly a kadidla
11. 1. 2026 v 9:30	Svátek Křtu Páně

Betlémské světlo bude možné si zapálit v předsíni kostela 23. a 24. 12. od 9:00 do 17:00.

Vánoce jinýma očima

Každý z nás prožívá Vánoce trochu jinak. Pro někoho jsou to dny radostného očekávání, pro jiného chvíle ticha, někdy i samoty. A přece — všechny tyto různé pohledy se mohou setkat u betléma, kde se v prostotě rodí Bůh mezi lidmi.

Když se dívá dítě, vidí světlo, radost, tajemství. Dítě ještě neumí složitě přemýšlet, jen věří. Jeho oči se rozzáří při pohledu na svíčku nebo hvězdu, a ani netuší, že tím vyjadřuje to, po čem toužíme všichni — aby v temnotě zasvítlo světlo. Dětský pohled je pohledem čistého srdce, které dokáže přijmout zázrak bez otázek.

Když se dívá dospělý člověk, vidí často starosti, shon, nedostatek času. Chce všechno stihnout, všechno zařídit. Ale možná právě tehdy, když se zastaví u jesliček, může znovu objevit, že Bůh nepřichází v dokonalosti, ale v chudobě a tichu. Vánoce jsou pozváním, abychom složili své náklady a nechali se obdarovat tím, co peníze koupit nemohou — pokojem, odpuštěním, blízkostí.

Když se dívá starý člověk, vidí možná víc vzpomínek než přítomnosti. Některé tváře

už chybí, některé hlasy umlkly. A přece, právě tito lidé často rozumějí podstatě Vánoc nejvíce — že skutečný život nekončí smrtí, ale má pokračování v Bohu. Jejich oči vidí světlo, které přesahuje tento svět.

A pak jsou tu ti, kteří zůstávají sami, nebo prožívají těžký čas. Možná nemají s kým usednout ke stolu, ale právě jim může být narození Krista nejbližší. On sám přišel jako opuštěný, bez přístřeší, aby se stal blízkým všem, kdo se cítí ztraceni. I do jejich ticha zaznívá andělské poselství: „Nebojte se, dnes se vám narodil Spasitel.“

Když se zkusíme na Vánoce dívat očima druhých — dítěte, dospělého, starého i osamělého — možná uvidíme jasněji i svým vlastním pohledem. Všichni hledáme totéž světlo, které září z betléma. A Bůh se dívá na nás všechny stejnýma očima — s láskou, která nezná rozdíly.

Přeji vám radostné Vánoce a požehnaný nový rok 2026.

p. Tomáš Čaha

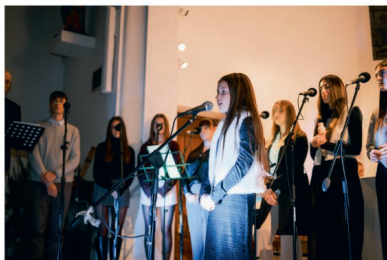

Předadventní koncert Kamínku

Předadventní koncert, jak se ke mně dostalo, je pro mnohé tradiční záležitostí, která zahajuje předvánoční čas. Pro nás Kamínky je tomu stejně tak. Proto jsme rádi, když tuto událost s námi svou přítomností sdílíte. Během programu zazněly nejen nové písničky, které máme čerstvě v repertoáru, ale také skladby, na něž jsme od natočení CD nechali usadat prach.

O to radostnější bylo znovu je oprášit a sdílet s vámi. Atmosféru koncertu obohatila i milá hostka, malá Vrbečanka Natálie Jungmannová, která svým vystoupením dodala večeru jemnost. Děkujeme všem, kteří si na nás udělali čas a přišli si koncert užít s námi.

Markéta Petrůšková

Skauti Vrbice

V září jsme úspěšně zahájili další skautský rok v počtu 5 družin – od školčátek až po středoškoláky. Také máme funkční webovky www.vrbice.junak-ratikovice.cz, pokud hledáte aktuální informace o našem oddílu, můžete je navštívit.

Kromě běžné skautské činnosti jsme se zúčastnili několika skautských akcí. První akcí bylo Křížem krázem – putování vlakem po celé České republice, které probíhá 24 hodin. Vyrázili jsme brzy ráno z Kobylí a končili jsme pozdě v noci v Šumperku. Akce se nám moc líbila.

Dušíčkového závodu se zúčastnili dva naše týmy, malí i velcí školáci. Na malé děti jsme velmi pyšní, protože měly odvahu zapojit se a vyzkoušet si novou a neznámou věc. Na velké děti jsme také pyšní, přestože je o jeden bod porazili rivalové z Mutěnic a skončili tak druhí.

Na konci listopadu jsme se vydali na akci v Benešově straší, kde jsme zatím zažili největší úspěch, protože tým ve složení Štěpán Huňar, Jakub Machovský, Kristýna Ostřížková a Elena Huňarová vyhrál nejen ve své kategorii, ale porazil všech 182 přihlášených týmů. Je to obrovský úspěch a ještě jednou velmi gratulujeme!

I tento rok se setkáváme na Rozsvěcení vánočního stromu, kde míváme stánek s teplými nápoji. Také budeme již tradičně roznášet Betlémské světlo, a to v pondělí 22. 12. od 16:00. Kdo má o světlo zájem, připravte si prosím před dům svíčku, kterou vám zapálíme. I když volíme tuto nejrychlejší metodu bez osobního kontaktu, pozdravení a popřání klidných Vánoc vždy uvítáme.

Od ledna se začneme věnovat přípravě tábora, který se bude konat 2.-15.8. na tábořišti poblíž Nové Vsi u Oslavan. Těšíme se, že tento tábor bude zase o kousek lepší než ty předchozí.

Přejeme všem klidné prožití Vánoc a v novém roce hlavně pevné zdraví.

Miloš Kos

Mateřská škola Vrbice

Podzim plný akcí

Začátek školního roku a s tím spjaté zvykání si na prostředí mateřské školy je za námi. Děti se opět po prázdninách střetly se svými kamarády a našly si i nové kamarády mezi dětmi, které teprve školku začaly navštěvovat.

A abychom barevný podzim ještě více dětem, ale i jejich rodinám, zpříjemnili, naplánovali jsme akce, které budou zaměřené jak na budování kolektivu třídy, tak i na spolupráci mateřské školy a rodin našich dětí.

Nejednalo se tedy jen o klasické divadlo, na které jsme v mateřských školách zvyklí, ale o program zaměřený na rozvoj kooperativních dovedností dětí. Ty se tak staly aktivními účastníky pohádky, kdy měly za úkol ve skupince zbavit řepu škůdců, poté řepu společně zalít pomocí plastových trubcí a ve finále společně i řepu vytáhnout. Do hravých činností se zapojily nejen děti, které už do školky chodí déle, ale také nové děti, které si na prostředí třídy a kamarádů teprve zvykají. Dětem program ukázal, že je jedno, jakou mají výšku či kolik mají let, ale že důležité je si vzájemně pomoci.

První akcí byla Stezka ke dni stromů, kterou si děti s rodiči mohly užít celý víkend od 17. do 19. října. Stezka vedla napříč celou Vrbicí. Styčnými body byly majestátní stromy, které zdejší krajinu zdobí. Na každém stanovišti na děti čekaly různorodé aktivity, jako například sbírání plodů pro zvířátka či pohybová chvilka s básničkou, do které se zapojili nejen dětští návštěvníci. Pro děti se nejzajímavějším stalo stanoviště s QR kódem, díky kterému mohly hádat zvuky zvířat. Tato naučná stezka neměla za cíl pouze obohatit děti o nové vědomosti, ale především to, aby si rodiny užily čas společně a možná se i potkaly se svými přáteli.

K podzimu neodmyslitelně patří pohádka O veliké řepě, kterou mají děti rády. Učí nás, že díky pomoci přátel zvládneme mnohem více než my sami. A to bylo i cílem preventivního programu, který nám přijel ve čtvrtek 23.10. představit členky z Lanového centra Hájenska v Břeclavi.

V závěru měsíce října, kdy se nám noci prodlužují, byl ideální čas na Velké říjnové setkání rodin, které má na Vrbici již dlouhodobou tradici. Ve svátek 28.10. se vesnice rozsvítila díky lampionům dětí, kterými si v průvodu svítily na cestu. Tato akce plná světél byla zakončena ohnivou show na farní zahradě a občerstvením pro malé i velké.

Adéla Spěnová

Co máme nového ve školce

V naší mateřské škole se stále něco děje a i v letošním školním roce jsme pro děti i rodiče připravili několik novinek.

Edookit – moderní způsob komunikace

Velkou změnou je zavedení informačního systému Edookit, který usnadní komunikaci mezi rodiči a školkou. Rodiče zde najdou důležité informace o dění ve třídách, aktuality z každodenních činností. Pro učitelky je to přehledný nástroj, který pomáhá s organizací a administrativou. Je to věc, která učí nové věci nejen nás, ale i rodiče.

Interaktivní tabule ve třídě Koťátek

Třída Koťátek se může pochlubit novou interaktivní tabulí, která rozšiřuje možnosti moderní výuky. Děti ji využívají při vzdělávacích činnostech, hrách i při společných aktivitách. Tabule podporuje rozvoj předškolních dovedností

hravou a vizuálně atraktivní formou, což děti velmi baví. Doposud byla interaktivní tabule jen ve třídě Motýlků.

Nová brána na zahradu MŠ

Z bezpečnostních a praktických důvodů byla na školní zahradě instalována nová spodní brána.

Vyvýšené truhlíky – budeme společně sázet

Velkou radost máme také z nových vyvýšených truhlíků, které brzy zaplníme společnými výpěstky. Děti se tak mohou přirozeně učit o přírodě, růstu rostlin a péči o ně. Těšíme se na společnou jarní i letní úrodu a na to, jak se děti stanou malými zahradníky. A protože je vyvýšených záhonků dost, nadále budeme pěstovat i bylinky, které bychom mohli využít v kuchyni při vaření nebo na dochucení nápojů pro děti.

Za spolupráci i finanční příspěvek děkujeme starostovi obce Tomáši Bílkovi a zaměstnancům obce.

Klára Beranová

Rok ve znamení změn

Letos naši mateřskou školu potkalo hned několik změn – od nástupu nové paní ředitelky, přes příchod nových kolegů, až po inovace ve vzdělávání. Ve školce stále více podporujeme prožitkové učení a dětskou spontánnost.

V souvislosti s těmito změnami jsme se rozhodli jít naproti novým trendům, a proto některé tradiční akce, například vánoční besídky, dostaly novou podobu.

Máme velmi šikovné děti, a tak se na jejich vystoupení chce přijít podívat stále více diváků.

Prostory mateřské školy však začínají být kapacitně omezené. Z těchto důvodů se letošní vystoupení uskutečnilo jako doprovodný program akce Česko zpívá koledy v kulturním domě.

Přestože měla letošní vánoční besídka trochu jinou podobu, než na jakou jsme zvyklí, věříme, že jsme přispěli k příjemnému a smysluplnému strávení vašeho času.

Děkujeme tímto za hojnou účast a věříme, že se vám vystoupení líbilo.

Kristýna Zálesáková

Poděkování Aničky Vlachovské

Po neskutečných 32 letech práce v naší školce se loučíme s „tetou Aničkou“, která odchází do důchodu. Její každodenní přítomnost a ochota pomoci byly neodmyslitelnou součástí života ve školce na Vrbici. Anička dbala vždy na to, abychom měli všude čisto, mnohokrát nám pomáhala i nad rámec svých povinností při různých akcích pro děti. Nebylo jí za těžko pobavit děti v různém přestrojení nebo se zapojit do vyrábění dekorací na jarmark. Díky ní měly děti

čistě povlečené postýlky, v zimě umetenou cestičku ke vchodu a samo sebou čisté podlahy. Její práce byla někdy nenápadná, ale měla obrovský význam. Za celý personál Mateřské školy Vrbice a za všechny děti ji chceme vyjádřit poděkování. Do dalších let jí přejeme hlavně pevné zdraví, spoustu radosti, pohody a ať si splní vše, co si odkládala na „až bude mít čas“.

Aničko, děkujeme.

Rekonstrukce školní kuchyně

V době letních prázdnin proběhla ve školní kuchyni oprava elektroinstalace, odpadů, výměna veškerého osvětlení a výměna spotřebičů. Byly nainstalovány dva nové konvektomaty a multifunkční pánve. Hned 1. září přijel do kuchyně profesionální kuchař, aby paní kuchařky proškolił. Pan kuchař byl velmi ochotný, uvařil oběd dle jídelníčku a vše ukázal a vysvětlil.

V případě potřeby nám zůstal jako přítel na telefonu. Konvektomaty i pánve se využívají na 100%. Od klasického smažení bylo skoro opuštěno, díky tomu se snížilo množství tuků ve spotřebním koši. Začalo se využívat nočního vaření k přípravě vývarů a omáček (svíčková, roštěná, guláš, ...). Mimo jiné si slibujeme od využívání nového vybavení i nižší spotřebu

energií. Ještě je toho hodně, co je potřeba „vychytat“ a doladit, ... ale „I chybami se člověk učí.“

Markéta Svěčková, vedoucí ŠJ

Pitný režim: jaká pravidla začnou platit od září 2026

Od 1. září 2026 začne ve školních jídelnách platit nový pitný režim. Sladké nápoje už nebude možné dětem nabízet, místo nich budou mít k dispozici vodu nebo neslazené varianty. Co přesné pravidla určují a jak se na změnu připravit, aby ji strávníci přijali co nejlépe?

S novelou vyhlášky o školním stravování přichází několik změn. Jednou z těch, na které se školní jídelny začínají čím dál častěji ptát, je realizace pitného režimu.

Přechodné období: čas na zkoušení a přizpůsobení

Podíváme se konkrétně na pitný režim: jaká pravidla pro něj začnou od 1. 9. 2026 platit a co v této oblasti nový spotřební koš jídelnám povoluje a naopak. Na úvod je dobré připomenout, že i pitný režim spadá do tzv. přechodného období – jídelny se tedy novými pravidly tento školní rok zatím řídit nemusí. Vyplatí se ale toto období využít: strávníci si mohou na změny postupně zvykat a jídelny mají čas vyzkoušet, jaké varianty nového pitného režimu budou u dětí fungovat nejlépe.

Není totiž výjimkou, že školní jídelny, které už dnes nabízejí pouze neslazené nápoje, zjistily, že děti paradoxně nejčastěji sahají po obyčejné čisté vodě – třeba jen s přídavkem máty. Tu mnohé děti upřednostní i před vodou s kousky ovoce, protože například jahody nebo maliny mohou do vody pouštět drobná semínka, která některým

dětem vadí. Preference jsou zkrátka různorodé a právě proto se vyplatí v přechodném období hledat tu nejlepší cestu pro naše prostředí.

Shrnutí povinností z vyhlášky

1. Nápoje bez mléka

- **Zakázané:** všechny, které obsahují volné cukry (ať už přidané, nebo přirozeně obsažené v ovocné/zeleninové šťávě, nektaru, medu atd.). Zakázané jsou tedy džusy, mošty, sirupy nebo ovocné koncentráty.

- **Povolené:** voda, neslazené čaje, bylinkové nálevy, případně voda s nakrájenými či celými kousky ovoce/bylinkami (protože ovoce se louhuje, ale nevzniká šťáva).

2. Ochucená mléka a nápoje s mlékem (pokud obsahují volný cukr) mají svá pravidla

- U **obědů:** max. 1× měsíčně (a nesmí být podávány společně se sladkým pokrmem)

- U **přesnídávek a svačin:** max. 2× měsíčně (opět nesmí být v kombinaci se sladkou přesnídávkou nebo svačinkou)

- U **celodenního stravování:** max. 4× měsíčně (opět nekombinovat se sladkým pokrmem)

- Vždy ale musí být na výběr ještě **nápoj bez volných cukrů** (např. voda, neslazený čaj)

- V případě nabídky ochuceného mléka např. holandským kakaem (tedy bez volného cukru), je možné nabízet takové mléko bez omezení

3. Ke sladkému pokrmu

Podává se výhradně:

- voda,
- mléko / mléčný nápoj bez volného cukru,
- nápoj s přídavkem mléka bez volného cukru,
- rostlinná alternativa bez volného cukru,
- jiný nealkoholický nápoj bez volného cukru.

V mnoha jídelnách se objevila otázka, zda mohou dětem v rámci pitného režimu nabízet čerstvě vymačkanou ovocnou šťávu (pouze šťávu bez přidaného cukru), nebo zda mohou použít ovoce pouze k ochucení vody.

Na tento dotaz jsme se obrátili na MŠMT a odpověď tiskové mluvčí Veroniky Lucké Loosové zněla:

„Pokud to bude jen šťáva (byť přímo na místě odšťáveného ovoce), tak ne, pokud tam bude celé ovoce, pak ano.“

Z vyjádření MŠMT tedy vyplývá, že čerstvě vymačkané šťávy jídelna dětem podávat nemůže. Ovoce ale může použít k ochucení vody – například vložením kousků do džbánu, kde se bude pouze louhovat.

Tato pravidla budou platná v plném rozsahu až od příštího školního roku. V naší školce zatím nabízíme dopoledne volně dětem vodu nebo mírně slazenou vodu sirupem. Odpoledne mají k dispozici již jen vodu. K podáváním jídlům dostávají děti mírně slazený čaj a jednou za čas se nebráníme ani slazeným mléčným nápojem (kakao, bílá káva...). Snažíme se děti „nedopovat“ zbytečně cukrem, na druhou stranu jsou děti, které nejsou zvyklé na neslazené nápoje a pily by málo... Proto bychom byli rádi, kdybyste pomohli dětem připravit se na změny, které nás čekají a zvykli možnost méně slazených nápojů i doma.

*Zpracovala: Markéta Smrková, vedoucí ŠJ
(Zdroj: Jidelny.cz)*

FARNOSTI VRBICE, BORETICE A KOBYLÍ ZVOU NA

SPOLEČENSKÝ PLES

23. ledna 2026 od 20.00
Kulturní dům Vrbiče

- předtančení polonézy -
- zvěřinový guláš -
- bohatá tombola -
- DH Sokolka -

Vítězek z plesu bude věnován na
Projekt fara na Vrbiči

CENA VSTUPNÍHO JE 200,- / ČUHAČI 100,-

"Skutečná láska se nikdy nevyčerpá."

Kurz Manželské večery

- Rozhovory jen ve dvou
- Večere při svíčkách
- Praktické prezentace
- Příjemná atmosféra

Kdy
3 úterku
od 3.2. '26
19 - 21.15h.

Kde
vinařství
Baraque
Velké Pavlovice

Kontakt
Manželé
Krayzelovi
tel. 737 761 042
tereza.krayzel@seznam.cz

Cena
2000,-
na osobu
Nesrazková cena
pokrývá 11x večeři,
dezerty, teplé a studené
nápoje, příručku

Témata
společný čas / řešení konfliktů / síla odpuštění / rodiče partnera
umění komunikace / skvělý sex / pět jazyků lásky

Více na www.manzelskevecery.cz

Základní škola Vrbsice

Rádi bychom touto cestou poděkovali všem rodičům, kteří se zapojili do příprav našeho letošního jarmarku. Vaše ochota pomoci - ať už pečením dobrot, přípravou výrobků nebo jakoukoliv jinou činností - měla obrovský podíl na tom, že se akce vydařila.

ZŠ a MŠ Vrbsice

Den prvňáků a patronů

Toto byl velmi důležitý den, na který jsme se s prvňáčky dlouho chystali. Příprava spočívala v nácvičce básničky o kamarádech, kterou se chtěli ukázat nejen patronům, ale i ostatním dětem ve škole při společném setkání. Také jsme si povídali o tom, jak děti v první třídě vnímaly své patrony a z úst prvňáčků padala jen slova chvály na své opatrovníky. Sama jsem vnímala, jak starší děti berou tuto zodpovědnou úlohu opravdu vážně a s pečlivostí pomáhají svým svěřencům každé ráno s příchodem do třídy, ale i milou návštěvou o přestávkách.

Velký den pro naše prvňáčky nastal a ráno jsme začali básničkou, která vykouzlila úsměv všem v tělocvičně. Následovala pozvánka pro patrony, aby nás navštívili ve vyučování. Během návštěvy si prvňáčci spolu s patrony zahráli hry a někteří si zavzpomínali na svůj první rok ve škole. Závěrem nechybělo ani poděkování patronům za jejich péči.

Mgr. Markéta Petrášková, třídní učitelka 1. ročníku

Plavání ve 2. a 3. ročníku

Žáci 2. a 3. ročníku naší školy se v podzimních týdnech pravidelně vydávali v rámci hodin tělesné výchovy do krytého bazénu v Hustopečích.

Pod dohledem zkušených instruktorů byli rozděleni do čtyř družstev tak, aby si každý mohl vyzkoušet a rozvíjet své schopnosti. Děti pilně

trénovaly základní plavecké styly a postupně získávaly jistotu i odvahu – mnohé z nich poprvé zjistily, že voda není strašák, ale naopak skvělé místo pro zábavu i učení.

Výuka byla pestrá a promyšlená. Kromě zdokonalování techniky plavání se děti věnovaly i netradičním vodním dovednostem a zkoušely si, jaké to je přeplavat několik délek bazénu za sebou. Každé dítě zažilo pocit úspěchu, ať už v podobě nového stylu, delšího ponoru, nebo překonání vlastního strachu z hlubší vody. Plavecký kurz tak přinesl nejen zlepšení fyzické kondice, ale i radost a nezapomenutelné zážitky.

Mgr. Markéta Veverková, třídní učitelka 2. ročníku

Škola rytmu v nás ve škole

V říjnu se tělocvična naší školy proměnila v místo plné energie, zvuků a radosti. Zavítal k nám pan učitel ze Základní umělecké školy v Brně, který se specializuje na hru na bicí nástroje. Pro děti z prvního stupně si připravil poutavý program nazvaný Škola rytmu. Od prvních minut dokázal přitáhnout pozornost všech 53 žáků, kteří byli zvědaví, co všechno se dá s rytmem zažít a jak pestrý svět hudby může být.

Pan učitel děti učil naslouchat rytmu, rozeznávat jeho tempo a zkusit jej napodobit. Neomezil se jen na tradiční bubny či bonga – naopak ukázal, že hudební nástroj může být téměř cokoliv, co doma najdeme. Mísa, hrnec, poklička nebo obyčejné kuchyňské náčiní se díky jeho ukázkám proměnily v originální rytmické nástroje. Děti tak mohly vidět, že k tvorbě hudby není vždy potřeba profesionální vybavení, ale spíše chuť experimentovat a nebát se tvořit.

Přestože nás v tělocvičně bylo opravdu hodně, pan učitel se věnoval každému dítěti osobně.

Každý žák si mohl vyzkoušet hru na bubny a zažít svůj vlastní malý hudební úspěch. Společně jsme také tancovali, tleskali do rytmu a nechali se unést společnou energií. Škola rytmu přinesla dětem nejen nové dovednosti, ale také radost, sebedůvěru a chuť objevovat svět hudby dál.

Mgr. Markéta Veverková, třídní učitelka 2. ročníku

Halloween ve škole

Konec října se nese v duchu svátků dušiček a Halloweenu. S dětmi jsme si 31. 10. připomněli obojí, vysvětlili jsme si podstatu těchto dvou svátků, kde se slaví a jaké jsou mezi nimi rozdíly. S prvňáčky jsme si dušičky přiblížili výrobou svíček v pracovních činnostech a Halloween nám okořenil výuku maskami a tematickými úkoly v matematice, češtině i hudební výchově.

Se třetáky to byla halloweenská jízda v angličtině, naučili jsme se pomocí her spoustu nových slov, měli jsme diskotéku a zahráli si hru Trick or treat.

Děkuji rodičům za pomoc při přípravě kostýmů dětí, o to lepší atmosféru tento den měl.

Mgr. Markéta Petrášková, třídní učitelka 1. ročníku

"Prototypci" v naší škole...

Neučit se celý den je sen všech dětí a těm našim – konkrétně všem třetákům, čtvrtákům a pátákům – se ve středu 12. 11. splnil dokonale! Do školy přijel lektor s výukovým programem „Prototypci“, který má rozvíjet podnikavost a kreativitu. Čekali jsme bůhvíjaké sofistikované pomůcky, ale světe, div se, stavebnice Lego byla jeho jediným pomocníkem! A stavění mohlo začít...

Děti měly spoustu času i prostoru pro realizaci úkolů, které postupně dostávaly samostatně, ve dvojicích a ve skupinách. Nejprve stavěly různá zvířata v určitém čase. Občas v půli úkolu změnil pan lektor pravidla a děti musely rychle najít řešení, zvládnout se domluvit na novém postupu

a ustát to emočně. Při stavění co největší věž zase vymýšlely taktiku, aby věž vydržela a nespadla. Poslední, nejtěžší úkol, postavit ve skupině most přes dvě lavice tak, aby vydržel zátěž láhve plné vody, byl velkou výzvou. Času bylo dostatek a nakonec to zvládly všechny skupiny. A co je nejdůležitější, každý po svém! Tak, jak to na ně čeká i v reálném životě.

Nápad je jedna věc, ale jeho zpracování, překonávání překážek a hledání nových řešení při neúspěchu, je věc druhá. Takto nenásilně je 4 soustředěné hodiny strávené „jenom“ s lehem vedly ke kreativě, inovacím, respektu a spoustě RADOSTI.

„Prototypek“ totiž nezavírá oči před problémy a má odvahu měnit svět kolem sebe.

Mgr. Lenka Kočková, třídní učitelka III. třídy

Florbalový turnaj

V pátek 21. listopadu se v Kobylí odehrál florbalový turnaj, kterého se zúčastnily týmy z Kobylí, Bořetic, Brumovic a také náš tým z Vrbice. Atmosféra byla výborná a děti do všech zápasů vstupovaly s velkým nasazením.

Hned v prvním utkání jsme se postavili proti domácímu týmu z Kobylí. Naši hráči předvedli skvělý výkon a zaslouženě si odnesli vítězství. Druhý zápas s Bořeticemi byl velmi vyrovnaný a napínavý až do konce – rozhodlo až prodloužení, ve kterém jsme bohužel podlehli. Poslední utkání proti Brumovicím jsme přes velkou snahu nezvládli a prohráli.

V celkovém hodnocení jsme tak obsadili třetí místo, což je krásný výsledek, zvláště když děti do hry vložili maximum.

Chtěla bych všechny hráče moc pochválit. Bojovali ze všech sil, hráli týmově a s chutí. Velké uznání patří našim brankářkám – holky chytaly opravdu výtečně.

Všem děkuji za nasazení, fair play a pěkný sportovní zážitek.

Lucie Grégrová

David Vajbar - atletická naděje z Vrbice

David začal chodit do atletického klubu AC ČEJKOVICE ve 3. třídě (dnes je už deváták). Nejprve zkoušel všeobecně všechny disciplíny, až zůstal u hodu kladivem (kategorie 4K kladivem). Má už pár medailí, ale velkého úspěchu dosáhl letos 1. června 2025 na Mistrovství Moravy a Slezska starších žáků a žákyň, které se konalo v Břeclavi - vybojoval titul mistr Moravy a Slezska hodem 37,49 metrů. Krásné 3. místo se mu povedlo na Mistrovství Jihomoravského kraje a na Mistrovství ČR skončil na 8. místě z 18 soutěžících. Jeho osobní rekord je zatím na 47,50 metrů. Z českých atletů je jeho vzorem koulař Jan Staněk a ze světových Kanaďan Ethan Katzberg.

Mgr. Renata Horáková, ředitelka školy

Keramika ve škole praská ve švech

Do letošního keramického kroužku se přihlásilo 32 dětí, a tak nezbyvalo, než je rozdělit do 3 skupin. Děti si tím pádem domů přinesou méně výrobků, ale radost z tvoření zůstává! Naučí je to trpělivosti, protože po prvním přezahu se výrobek glazuje či jinak zdobí a posléze finálně vypaluje. Zatím si stihly vytvořit jenom 2 hotové výrobky – rybí podtácek se sklíčkovou výzdobou a vlastní zvířátko či sošku. Pracovat začínáme na váze s vrrpy a vymývanou glazurou.

jihomoravský kraj

Mgr. Lenka Kočková

Střípky z hodiny slohu

Popis osoby - 5. ročník

Babička Jarka

K popisu osoby jsem si vybral babičku Jarku. Babička je 64 let a bydlí v rodinném domě na Vrbici s fenkou Gitou a s kočkou Mickou. Sice už je v důchodě, ale občas ještě chodí do práce. Má malou postavu a velikost obuvi 36. Její boty si asi neobuju. Babička má malou kulatou hlavu se středně velkým nosem, na kterém nosí brýle a pod nimi má hnědé oči. Její vlasy jsou krátké, hnědé se šedinami. V malých uších nosí náušnice. Na tvářích má pihy. Nejraději nosí sportovní oblečení. Ráda chodí do kina i divadla, a to se oblékne do společenského oblečení. Mluví česky a někdy mluví pomalu a jindy rychle. Vždycky jí ale rozumím. Babička je hodná, obětavá a rád s ní jezdím po hradech a zámcích a po různých výletech. Babička má ráda totiž turistiku a já mám zase rád babičku.

Václav Šůkal, 5.ročník

Moje setra Barbora

Barbora má tmavě hnědé oči a světle hnědé vlasy. Je asi sto dvacet centimetrů vysoká a má ráda jednorozce. Je jí čtyři a půl roku a její nejoblíbenější barva je růžová a červená. Má ráda kočky a pejsky. Ráda si hraje se sousedkami Verčou a Pepinkou. Ráda se dívá na počítači na Dianu a Rómu. Chodí do školky a má tam kamarádky, třeba Sárinku a Štěpánku. Ráda jezdí na kole a na kolečkových bruslích. Má staršího bráchu Martina, maminku Lenku a tatínka Jirku. Ráda si hraje s babičkou Aničkou, s panenkami a legem. Moc ráda doma pomáhá a má ráda banánový koktejl od bráchy. Moc ráda bráchu zlobí. Má moc, ale opravdu moc ráda filmové večery s popcornem, který si doma děláme.

Martin Otýpka, 5.ročník

Děda Laďa

Má pevnější postavu. Je veselý člověk. Má kulatý obličej, šedé krátké vlasy, nosí brýle a jeho oči jsou zelené. Nejraději nosí zelené montérky, modré tričko a kostkovanou košili. Mluví přátelsky, klidně s úsměvem. Děda je pracovitý, ochotný, dobrý organizátor. Má rád svoji rodinu.

Sebastian Langer, 4.ročník

Dominik

Dominik je můj starší bratr a vypadá mladistvě. Je středně vysoké postavy a jeho chůze je vzpřímená. Má oválný obličej, modré oči, kulatou bradu, nos jako bambulku, větší tváře, malé uši a světlé rovné vlasy. Obléká se většinou moderně a někdy i pracovně. Když si se mnou hraje, tak je hodný, rád se směje. Má

svalnatou postavu, protože doma posiluje. Chůzi má rychlejší než já. Rád doma odpočívá a někdy je líný. Když pracuje, tak je pečlivý a práci chce dodělat. Mně už se do konce pracovat nechce.

Štěpán Bařina, 4.ročník

Můj děda

Náš dědeček se jmenuje Vlastimil Bařina. Má krásně kulatoučkou hlavičku a velký nosánek. Vlasy má takové tmavě šedé. Tvářičky má jako medvídek a oči jako oblohu, takže modré. Ale bříško? Bříško má jako balvák. Ouška má taková normální, trochu jako já, ale větší. Našemu dědovi je celkem jedno, co má na sobě, hlavně že na sobě něco má. Nejradši má rád víno, pivo a našeho pejska Čikynku. A úplně nejradši má rád ryby a naši rodinku. Je prostě borec, nebo jak říká náš táta – paša.

Linda Michalová 5.ročník

Moje milovaná maminka

K popisu jsem si vybrala moji maminku. Má hnědé dlouhé vlasy, pěkné modré oči, malinký nosánek, malé uši, na kterých má náušnice. Je vysoká 172 cm a je štíhlá. Ráda nosí nahoře cop, modrý svetr, bílé triko a rifle. Je milá a starostlivá. Má ráda kočičky, miluje káfé, ráda se koupe v moři, ráda si čte, chodí na procházky a kreslí. Je to moje nejlepší maminka.

Ella Režná, 4.ročník

Maminka

Maminka je středně vysoká. Obličej má kulatý, na něm jsou čokoládové oči, nos má jako bambulku. Tváře má občas růžové jako růžička a bradu má kulatou. Maminka má vlasy nabarvené na tmavě červenou, uši má středně velké. Nosí dlouhé tričko a kalhoty a někdy, když jde na parádu, tak i šaty. Maminka chodí normálně, jenom když jí bolí noha, tak kulhá a mluví plynule. Maminka má ráda detektivky, a když si lehne

na postel, tak hned usne. Maminka je pohodář. Umí dělat nehty a umí šít.

Karolína Valová, 5.ročník

Můj malý bratr

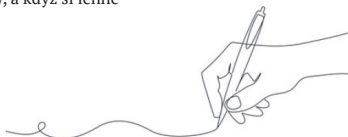
Můj malý bratr Vašík je batole. Má krátké baculaté ruce a nohy, malé bříško a kulatou hlavu. Na své hlavě má krátké blondaté vlasy a hnědé oči s ušima a pusou s malým nosem. Vašík je malý na to, aby se sám oblékal, proto ho máma musí oblékat. Máma Vašíka obléká podle toho, jaké je venku počasí. V létě aby mu nebylo teplo a v zimě ho obléká do teplého počasí. Vašíkovo chování je proměnlivé. Ráno, když se probudí, je hladový a zlobí se, protože zatím nejedl. Když se nají, tak je šťastný a spokojený a chce si hrát. Jelikož je ještě batole, neumí mluvit, ale snaží se. Vašík je ještě batole, tak toho moc neumí. Je ještě batole, ale umí chodit, hrát si a moc pěkně se smát.

Veronika Pavloušková, 4.ročník

Babička Ludmila

Babička Ludmila je vysoká 168 cm. Je střední postavy. Obličej má oválný, oči mají zelenošedou barvu s dlouhými řasami a malým nosem. Tváře jsou trochu vrásčité a brada mírně špičatá. Rty mají růžovou a někdy až červenou barvu a jsou úzkého tvaru. Vlasy krátké po ramena, trochu šedé. Uši má malé bez dírek, protože náušnice nenosí. Obléká se moderně jako pravá moderní babička. Šaty moc nenosí, ale když si je oblékne, moc jí to sluší. Nejradši nosí pohodlné kalhoty. Někdy jí pomůžu s výběrem, když máme dámskou jízdu. Je milá, hodná a někdy i musí zvednout hlas. Ale to k tomu patří. Mluví normálně a má krásný hlas a jde poznat, že to je moje babička, totiž jí slyším skoro pořád. Chodí pomalu i rychle, jak se jí chce. Ráda háčkuje ozdoby na stromček a ráda si s námi hraje na zahradě. Moje milovaná babička.

Natálie Jungmannová, 4. ročník

Popsat hračku je hračka...???

Se třetáky jsme se ve slohu poprvé pustili do popisu. Začínat se musí pěkně po malých krůčcích. Nejdřív jsme si spolu přečetli popis hračky v pracovním listu, pak jsme odpovídali na otázky z textu. Na koberec si děti poté představily vlastní přinesené hračky. Hledaly všemožná přídavná jména, jakými by co nejpřesněji označily vlastní hračku. Následovalo psaní sloves, která je napadla, když na hračku pomyslely. A pak už se šlo na samotný popis hračky pomocí odpovědí na zadané otázky. Děti vše zvládly dokončit samy ve škole a ještě k popisu přidaly krásnou kresbičku. Posuďte sami, jak se jim to povedlo.

Mgr. Lenka Kočková, třídní učitelka III. třídy

Emilia Černá Mavis

5. Podle vzorového textu napiš popis vlastní hračky. Otázky ti pomohou.

Moje nejoblíbenější hračka je
black building game.
Vypadá jako papír. Je černá s bílými
a bílými kresbami.
Je vyrobená z plastu a dřeva.
Mám ji od tatulky a narovnávanou.
Přes nádu používám na psaní
logického myšlení.
Hračku si ukládám vedle
postele.

6. Nakresli svou hračku.

Kateřina Moncho

5. Podle vzorového textu napiš popis vlastní hračky. Otázky ti pomohou.

Moje nejoblíbenější hračka je
Bodliady.
Hračka je vyrobená z plyše a
je bílá s černými
a černými kresbami.
Mám ji od maminky.
Bodliady jsem si k narovnávanou
Býlo mi k hře.
Nakraději si s ní mám bodliady
a ještě nakraději si s ní mám.
Hračku si ukládám do postele.

6. Nakresli svou hračku.

Edita Grajnová

5. Podle vzorového textu napiš popis vlastní hračky. Otázky ti pomohou.

Moje nejoblíbenější hračka je
Mioch.
Hračka je vyrobená
z plyše a dřeva.
Mám ji od maminky.
Mioch jsem si k narovnávanou
a ještě nakraději si s ní mám.
Hračku si ukládám do postele.

6. Nakresli svou hračku.

Kateřina Kateřina

5. Podle vzorového textu napiš popis vlastní hračky. Otázky ti pomohou.

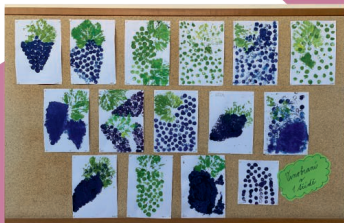
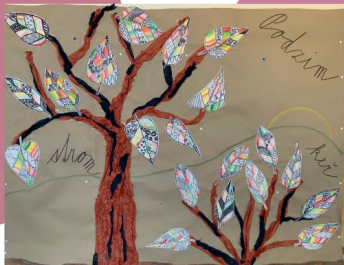
Moje nejoblíbenější hračka je
Bodliady.
Hračka je vyrobená z plyše a
je bílá s černými
a černými kresbami.
Mám ji od maminky.
Bodliady jsem si k narovnávanou
Býlo mi k hře.
Nakraději si s ní mám bodliady
a ještě nakraději si s ní mám.
Hračku si ukládám do postele.

6. Nakresli svou hračku.

VÝTVARNÉ PRÁCE VRBECKÝCH ŠKOLÁKŮ

Jak vypadá Ježíšek?

práce loňských prvňáčků

VÝROČNÍ KONCERT DECHOVÉ HUDBY

Lácaranka

8. BŘEZNA 2026 v 17:00

sál KD Vrbice předprodej vstupenek na OÚ Vrbice vstupné: 200 Kč

VÁNOČNÍ KONCERT

V KOSTELE SV. JILJÍ NA VRBICI

Koncert vánočních klasických, filmových i duchovních melodií, které se v tomto čase hrávají po celém světě a dávají nám příležitost k rozjímání, ke zklidnění a k odpočinku.

Jitka Břízová - housle

Eliška Minářová, Jan Míchal - zpěv, klavír

VSTUPNÉ 200 Kč, PŘEDPRODEJ NA OÚ VRBICE A KOBYLÍ OD 1.12.

Společenská kronika

1. 8. 2025 - 30. 11. 2025

Narození

Natálie Nováková
Natálie Ůlehlová
Filip Meindl
Vilma Bulavová

Úmrtí

Jana Rymešová
Miroslav Riedl
Veronika Zelená

Své podněty a příspěvky pro další číslo pošlete na mail:
vrbeckyzpravodaj@gmail.com.

Další číslo Vrbeckého zpravodaje vyjde v dubnu 2026.

SPELI

VĚŘÍM
ČESKÝM
DVEŘÍM

Dveře Létal s.r.o.
Hlavní 117, 691 05 Zaječ

WWW.LETAL.CZ

Kulturní akce v roce 2026

- 10. 1. Tříkrálová sbírka
- 17. 1. Krojový ples
- 23. 1. Farní ples na Vrbici
- 31. 1. Ples SRPŠ
- 8. 2. Dětský maškarní ples
- 14. 2. Ostatkový průvod a ostatková zábava
- 8. 3. Koncert Lácaranky
- 13. 3. Divadlo - Cimrman (hra z repertoáru)
- 22. 3. Hodnocení vín
- 28. 3. Košť a výstava vín
- 18. 4. Guláše (6-8 týmů na sóle)
- 30. 4. Slet čarodějnic
- 9. 5. Z kopca do kopca
- 17. 5. Den matek
- 13. 6. Vrbecká dědina
- 18. 6. Večer ve farní zahradě
- 31. 5. Farní den v Kobylí
- 17. 7. Večer ve farní zahradě
- 18. 7. Sklepy pod hvězdami
- 24. 7. Eště byly 4 týdne do hodů
- 25. 7. Mše u kaple sv. Anny
- 21. 8. Stavění máje
- 23. - 25. 8. Hody
- září Dýňobraní
- 4. 10. Den seniorů
- 28. 10. Velké říjnové setkání rodin
- 7. 11. Po stopách opičky Emilky
- 21. 11. Předadventní koncert Kamínku
- 29. 11. Rozsvěcení vánočního stromu
- prosinec Česko zpívá koledy
- 27. 12. Žehnání mladých vín

Vyhrazujeme si právo na změnu.

Hody 2025

Odkaz na fotky z hodů

**FINANČNÍ PŘÍSPĚVEK NA ONLINE REALIZACI
TOHOTO PERIODIKA VČETNĚ ŘEŠENÍ PRO JEHO
VYDÁVÁNÍ SVĚPOMOCÍ POSKYTUJE FUNPRINT.EU**

Pomáháme radnicím šetřit čas i peníze.

www.funprint.eu

Hodové pondělí - Sklepanka

Volení starých stárků

Hodové úterý - Zavádka

Velké říjnové setkání rodin

Dětské hodečky

Dětské hodečky

Periodický tisk samosprávného územního celku. Vydává obec Vrbice 3x ročně v počtu 500 kusů. Registrační číslo MK ČR E 11686. Neprošlo jazykovou úpravou.

Redakční rada: Mgr. Markéta Veverková, Tomáš Bílek, Mgr. Renata Horáková, Jana Kadlecová, Mgr. Aleš Pavlů, Marie Hanzlíková, Tereza Bílková

Realizace: **funprint.eu**